

Poveste de la polul nord

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

“A cunoaște-nseamnă iarnă.” Lucian Blaga

- Aleargă timpul iar spre nicăieri,
Doar eu călătoresc prin vremuri ninse,
Cu un eon mai tânără ca ieri,
Spre destinații reci și neatinse

De primăveri. Cu ghețuri mă-nvelesc,
Din ținuturi lungi mi-e rochia-ncropită,
La polul nord, acolo locuiesc,
Pe un ghețar, de nimenea iubită.

Ce cauți tu aici, cum îndrăznești
Să te apropii, nu vezi câtă iarnă
E-n jurul meu, iubite? Ce povești
Vei scrie-n zori cu raze pe lucarnă?

- Timpul e orb și-alergă prin nămeți
Spre destinații doar de el știute,
Strânge-l în brațe fără să regreți
Clipa de ieri și primăveri trecute

De prima tinerețe. Doar la pol
Sunt aisberguri și nopți insomniace,
Voi pune peste ghețuri monopol
Și-ți voi topi temuta carapace.

O sa te iau în brațe și firesc
Voi ignora retorica dojană,
O vară-ntreagă vin să-ți dăruiesc
Chiar dacă iarna ta-i siberiană.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș